

26. AARG., N°. 21.

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

5. November 1926.

DEN FORRETNINGSMÆSSIGE DRIFT

II.

Det var i 1915, Solen gik op efter en lang graa, trist Periode. Statsbanerne skiftede Generaldirektør, og med den nye Generaldirektør haabede vi Tjenestemænd paa, efter den lange, kolde Ambtske Periode, at nye Tider vilde opstaa med Hensyntagen til os Jernbanemænd. Det gjorde der ogsaa.

Generaldirektørens første Opgave var at komme til Bunds i, om man i den Ambtske Periode havde strammet Kravene i for stærk en Grad og navnlig strammet dem til Skade for Sikkerheden. Man undersøgte Personalets tjenstlige Vilkaar, man forstod, at det ugentige Fridøgn var en Nødvendighed, man forstod, at den praktisk udøvende Jernbanestand var et meget værdifuldt Led i Statsbanernes Økonomi, og man forstod paa det Tidspunkt, at dette værdifulde Led ved en rimelig og billig Hensyntagen vilde blive den bedste for en forretningsmæssig Maade at drive Staten paa.

Bramminge-Ulykken m. m., som paa det Tidspunkt endnu var i friskt Minde, var ogsaa i frisk Erindring hos Administrationen om, hvad Forsømmelser af en eller anden Art fra en Funktionærs Side kunde betyde af Udgifter for Staten i Erstatning en Gang for alle eller ved livsvære Pensioner. Det var Millionbeløb, det

drejede sig om, og derfor forstod man, at med Hensyn til Sikkerheden vilde et friskt Personale altid være den bedste Garanti for Økonomi i Jernbanernes Drift. Alre Embedsmændene derude i det ganske Land blev grebet af Aanden fra oven, alle Dispositioner blev lagt saaledes til rette, at det var Hensynet til Sikkerheden, som blev det bærende, det bestemmende og afgørende. Hvorledes lød det ikke overfor os, naar vi fremsatte forskellige Anmodninger, at det kunde man ikke, fordi det kunde medføre Fare for Sikkerheden, det vilde man ikke, thi det stred mod Sikkerheden, og saaledes var hele Faconen og hele Maaden, dog alt har sin Tid, og den bærende Interesse for den sikkerhedsmæssige Del af Etatens Drift varede ikke længere end til omkring 1919, da vi gled over til en ny Tid. Det store anseelige Værk om Tjenestemandslovgivningen af 1919 greb Administrationen. Dette Værk var jo netop noget, som kunde give Tankerne Beskæftigelse; klare er i Almindelighed Lovens Praragraffer ikke, og et saadant Standardværk, som i 1919 udsendes, og som paa mange Omraader berørte os Tjenestemænd, maatte selvsagt give Anledning til Fortolkninger, Fortolkninger ikke til Gavn for den enkelte, men naturligvis kun til Gavn for Staten og forresten almindeligvis til Skade for den enkelte. Og hvad skete der, der skete det, at Juristerne i Administrationen blev de førende, det blev en Afgudsdyrkelse af Jura. Den ju-

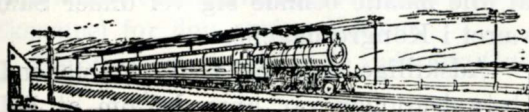
ridiske Aand bredte sig over det ganske Land, Embedsmændene ude i Distrikterne, i Kontorerne, i Sektionerne lige fra de ledende Embedsmænd til Assistenterne var alle som ved et Trylleslag forandret. Fra før at være interesserede i den sikkerhedsmæssige Drifts store Betydning og Værdi, til nu pludselig at blive Lovfortolkere. Naar man ser tilbage paa de Aar, som er gaaet, og erindrer sig de mange Sager, hvor man saa de forskellige Amatør-Jurister agere Lovfortolkere, sidde og gøre sig Umage for ved en eller anden hasarderet Fortolkningskunst af en Lønningsbestemmelse, at skabe Besværligheder, ekstra Arbejde og ikke mindst Udgifter, fordi man ikke fra den høje Administrations Side forstod at fortælle dem, under Henvisning til det gamle Ord »Skomager bliv ved din Læs«, at Maskiningeniørerne blot skulde passe deres tekniske Arbejde, og Assistenten kun føle sig som det, han efter sin Stillingsbetegnelse skulde, nemlig udføre det Arbejde, som den overordnede satte ham til. Denne faste Linie har vi manglet. Assistenten sad i sit Kontor og vilde jo gerne være Kontrolør og for at blive Kontrolør maatte han vise sin Nidkærlighed for Staten, og Nidkærligheden blev, navnlig da vi gled ind i Sparereperioden, voldsom og efterlod et Indtryk af, at visse Mænd, blot de kunde fortolke en Lønningsbestemmelse, det være sig for Kørepenge, for Udkommando, for Natpenge, for Overtidsbetaling, paa en for Personalet ugunstig Maade, saa skabtes der Grundlag for at blive bemærket af den Overordnede, man opelskede et Kapløb i en Række Kontorer for ved Fortolkningskunst at gøre sig værdige til Forfremmelse. Disse mange Fortolkningskunstnere maatte selvsagt altid give Arbejde, naar Organisationerne optraadte med deres Protester i Generaldirektoratet, hvor Fortolkningerne dog maatte under Sagskundskabens kyndige Behandling, nemlig hos de virkelige Jurister, hvor de ofte endte med at blive underkendt. Men Resultatet af dette Udspring af Interesse hos

Assistenten, hans Facon at fortolke Ordren paa, i Bevidstheden om, at en saa smaalig Fortolkning af en Lovparagraf, som mulig kunde paaregne velvillig Forstaaelse hos hans Foresatte, der var besjælet af samme smukke Motiver og lod sig forføre til at tiltræde Fortolkningen, hvorpaa den gik alle Graderne opefter skabende en Atmosfære om sig, som var til Skade. Fik Sagen sin Afgørelse hos de egentlige Jurister med det Resultat, at den gik Fortolkningskunstnerne imod, gik Sagen atter gennem de forskellige Instanser, som den havde passeret paa Vejen fra Assistentens Kontorstol, og da alle havde tiltraadt Assistentens Fortolkning følte de sig ikke oplagte til at sige noget, men puttede stille Afgørelsen i Lommen. Vi ved Tilfælde, hvor Afgørelserne af de forskellige Amatør-Juristers Fortolkningskunster ude i Distrikterne, fra Generaldirektoratets Side, maatte lægges saaledes til Rette, at Personalets Organisationer ikke maatte faa Indtryk af, at man desavouerede.

Ja, det har vi oplevet, først den Tid, hvor Hensynet til Sikkerheden var det bærende, hvor Embedsmændene var paa det Felt, som de i Virkeligheden er opdraget til som Jernbanemænd, hvor Administrationen af Statsbanerne laa paa det Sted, hvor den skulde ligge; og Tilsynet med Driften laa, hvor den skulde ligge; saa den Tid, da vi gled ind i Fortolkningsperioden, hvor alle optraadte som Administratorer, som Jurister, som Lovfortolkere, hvor Linierne i hele Statsbanernes Administration blev flydende. Men denne Periode skulde jo ogsaa have sin Tid, hvorefter man højste Flaget for den forretningsmæssige Drift, og som Dukker paa en Snor, saa vi de samme Embedsmænd i Distrikterne pludselig føle sig som fødte Forretningsmænd. Det var netop det, de havde mærket, men ikke forstaaet igennem deres lang Liv, at det var det forretningsmæssige, som i Virkeligheden laa dem nærmest, som var deres naturlige Egenskaber, nu opdagede de, at de ikke

var blevet sat paa rette Plads i deres Ungdom, den, som nu pludselig viste sig for dem, og de følte vel alle, at de var store forretningsmæssige Genier, som Handelsverdenen desværre var gaaet tabt af, men der var jo Tid til at indhente det forsømte, og saa begyndte Assistenten og Ingeniørerne, disse pragtfulde Kontoriusser at blive Forretningsmænd.

Driften skulde ledes forretningsmæssigt, og det skal jo siges, at de har ogsaa naaet et Resultat forretningsmæssigt set; det tror de da. Den Ambtske Periode er atter inde med sin klamme kolde Taage over vor hele Etats Legeme, de Forhold, som for ca. 10—12 Aar siden kostede vor Etat saa mange Penge, det er den Periode, man nu er i Færd med at opelske, og uden Hensyn til Erfaringerne gaar man lige paa Hovedet ind i det, som selvfølgelig giver Bagslag, men det kendetegner mange danske Embedsmænd, at de sigter godt, men skyder over Maalet. Der skydes over Maalet i Øjeblikket. Den rette Facon for den forretningsmæssige Drift er ikke den nuværende. Vi skal ikke gøre os vigtige eller kloge ved at optræde som særlig kyndig Forretningsmænd; men med det Administrations-Apparat og hele den Skruktur, Statsbanerne lever under, gaar det ikke; det friske Initiativ kvæles. Simplificering, Forenkling, hurtig Ekspedition og meget andet er udeblevet, de støvede Kontorer og Embedsmændenes Talrighed er vedblivende til Stede, sinker alt og gør alting sværere, og den Publikation, som vor Etats øverste Spids udsendte i Anledning af den forretningsmæssige Driftsforms Indførelse, har ikke længere Virkning eller Interesse; thi den forretningsmæssige Driftsform er blevet anvendt som Dække for reaktionære Tilbøjeligheder. Formen bærer i sig den tunge Ende nedad.

DEN POLITISKE SITUATION

Ret pludselig efter Rigsdagens Sammentræden er der om et af Regeringen fremsat Forslag — det saakaldte Kriseværnsforslag — opstaaet Uoverensstemmelser mellem de to Regeringspartier, saaledes at Statsministeren ved sit Forslag har fremkaldt en Situation, hvorved Valg er nærliggende. Da det er Regeringen, der bestemmer om Valg skal afholdes, er det som saadan Regeringen, der bestemmer Tidpunktet, naar den af en eller anden Aarsag enten søger at frigøre sig for sit Ansvar eller for med Appel til Vælgerne at vende styrket tilbage til fortsat Regeringsdaad.

Da imidlertid Uoverensstemmelserne imellem Regeringspartierne vel ikke bliver bedre efter et Valg, selv om Regeringspartierne, det ene af dem eller dem begge to, skulde komme styrket tilbage, vil det maaske være vanskeligt at skabe et Grundlag for en fortsat socialdemokratisk Regering. Det er derfor af overordentlig stor Interesse for Tjenestemændene, hvad der foregaar paa Rigsdagen. Vi Tjenestemænd har jo gennem Aarene oplevet en Del.

Vort almindelige økonomiske Grundlag har jo sit Udspring i Lønningsloven af 1919, og vi har siden 1919, hvor de nuværende Regeringspartier ogsaa havde Magten (dog med den Forskel, at det den Gang var de Radikale, der havde Regeringen) gennemlevet en Periode med en Venstreregering og nu en Periode med en socialdemokratisk Regering. Vi er belærte af Tiden ved Forringelse af vore tjenstlige Forhold ved ekstraordinær Nedsættelse af vort Konjunkturtillæg, ved Forringelse af vore Emolumenter m. m. Vi Tjenestemænd kan intet godt vente os af en Regering, som styrer efter de Linier, som saa klart og saa skarpt fik Udtryk under Venstres Regering. Som Forholdene har udviklet sig, er det selvfølgelig og naturligt, at man ser paa sine økonomiske Interesser, og Tjenestemændene vil ogsaa

i det Øjeblik, de staar overfor Valg, selv sagt se paa deres økonomiske Interesser.

Ved den Finanslovdebat, som i Begyndelsen af Maaneden fandt Sted, hørte vi de gamle kendte Toner fra Venstres Ordfører, Hr. Neergaard, som igennem sin Finanslovtale var inde paa Deflationen og ønskede en Nedsættelse af Takster, Afgifter m. m., men saaledes at denne ekstraordinære Nedsættelse paa Statens Budgetter skulde indkasseres ved en ekstraordinær Nedsættelse af Tjenestemændenes Lønninger. Det var klare Ord for Pengene. Tjenestemændene ved, hvad de kan vente sig af en Regering ledet af Hr. Neergaard. Det konservative Folkeparti, hvis Interesse for Tjenestemændene i al Væsenlighed kun er begrænset til de højere Embedsmænd, gav ikke Udtryk for nogen klar Udtalelse gennem sin Ordfører, men gennem en af dets kendte Rigsdagsmænd, Folketingsmand Christmas Møller, er man klar over, at det konservative, som ofte har samarbejdet med Venstre, meget vel kan tænke sig, som Tilfældet var i Perioden 1920—24, bedre at være Venstre følgagtig i en ekstraordinær Nedsættelse af Tjenestemændenes Lønninger end i Militærudgifterne.

Finansminister Bramsnæs har i Sommer og senere under sin Finanslovtale og i sit Gensvar til Finanslovsordførerne klart og bestemt udtalt, at Regeringen og derigennem det socialdemokratiske Parti vil ikke være med til nogen ekstraordinær Nedsættelse af Tjenestemændenes Lønninger, og for det radikale Partis Vedkommende har Ove Rode ligesaa klart udtalt sig om Spørgsmaalet og understreget, at de Forhandlinger, som Staten har ført med sine Tjenestemænd om Konjunktur- og Dyrtidstillæggets Regulering efter Pristallet, skal overholdes, og har dermed ogsaa klart givet Udtryk for ikke at ville støtte Bestræbelserne for ekstraordinær Lønnedsættelse.

Hvis den nuværende spændte politiske Situation skulde udløse sig i Valg, vil Tjenestemændene selvsagt fra mange Sider

være Genstand for Frieri fra de respektive politiske Partiers Side, thi det er jo ganske klart, at paa Valgdagen har alle Partier Brug for saa mange Stemmer som muligt, og som bekendt bliver man paa Valgdagen ikke vejlet, men derimod talt. Det kan derfor med Bestemthed siges, at skulde et Valg komme, og skulde et Valg give til Resultat, at Venstre og Konservative atter skulde kunne mønstre et Flertal i Folketinget, vil vi Tjenestemænd kunne vente disse Forsøg paa en ekstraordinær Lønnedsættelse, hvad Socialdemokrater eller Radikale trods deres nuværende Uenighed ikke vilde indlade sig paa. Vi skal ikke her provokere Medlemmerne til at stemme paa noget bestemt Parti, men vi anfører kun ovenstaaende til almindelig Oplysning og Overvejelse, og beder Læserne om at tænke tilbage paa, hvorledes og hvordan Arbejdet har udviklet og formet sig for os siden den radikale Regering faldt i 1920 og til nu, hvor vi staar overfor et Valg.

»Dick«.

INTERNATIONALT TRANSPORTARBEJDERFORBUNDS KONGRES

I. T. F. afholdt i Dagene fra den 15.—21. September Kongres i Paris. Kongressen afholdtes i Civilingeniørernes Hus. Der var mødt 208 Repræsentanter fra 22 Lande tilsammen repræsenterende ca. 2 000 000 Medlemmer fordelt i 54 Organisationer. Af disse ca. 2 Millioner Medlemmer er over Halvdelen Jernbanemænd, nemlig 54,3 pCt.

Det var en anelig Forsamling, som Formanden for det franske Jernbaneforbund, Veyne, bød Velkommen. Mindede om, at det var den sjette Kongres, som afholdtes efter Krigen; udtalte Haabet om, at alle maatte befinde sig vel under Samværet i Kongresdagene.

Adskillige udenfor I. T. F. staaende Organisationer var anmodet om at lade

sig repræsentere. Flere af disse havde modtaget Indbydelsen, medens andre Organisationer var forhindret. Estland, Ungarn og Italien var forhindret, grundet paa politiske Forhold.

Oplysningerne fra Italien foranledigede Vedtagelsen af en Resolution, hvor man protesterede mod den italienske Regerings Attentat mod Foreningsretten, samt udtalte sin varmeste Solidaritet med de forfulgte Foreningsledere.

En lignende Resolution blev vedtaget mod den estlandske Regerings Optræden mod Jernbaneforbundet.

Endelig vedtoges en Resolution angaaende Jernbanemændenes Forhold i British Indien.

Derefter holdt Præsidenten, C. T. Cramp, den egentlige Aabningstale; udtalte bl. a.: Det er mig en særlig Ære at faa Lov til at præsidere ved denne Kongres, som repræsenterer ca. 2 Millioner Mænd og Kvinder af mange forskellige Nationer, alle beskæftigede i en af Verdens vigtigste Fag: Transportfaget.

Siden Kongressen i Hamborg havde der været afholdt adskillige Specialkonferencer for Jernbanemænd, Sporvognsmænd m. m., samt endelig for Kontorpersonalet. Omtalte derefter Forholdene i forskellige Lande. I Europa har Reaktionen ført en fortvivlet Kamp for at hindre Demokratiets Fremgang. Vore ungarske Fæller fortsætter endnu deres svære og lange Kamp for Foreningsretten. I Italien har Raahed og Mord næsten tilintetgjort Foreningsbevægelsen. Nationale Fordomme og Traditioner er sejglivede, men i et stort Spørgsmaal haabede han paa absolut Enighed, og det er i Spørgsmaalet om Forhindring af Krig. En international Bevægelse kan forhindre Krig, hvis den faste Villie er til Stede.

Endelig udtalte Præsidenten, at han haabede, at denne Kongres maa faa et lykkeligt Forløb, som styrker den internationale Forstaaelse og kan tjene som et Eksempel for den øvrige Verden.

Herefter talte nogle af de indbudte Gæ-

ster, hvorefter I. T. F.s Sekretær Nathan oplæste indkomne Telegrammer og Hilsener.

Special-Konferencer.

Da saa mange forskellige Fag var repræsenteret, blev der foruden den egentlige Kongres afholdt Specialkonferencer. For Jernbanemændenes Vedkommende fandt der saaledes Drøftelser Sted af følgende Spørgsmaal: Elektrificeringens Indflydelse paa Tjenestemændenes Lønvilkaar, automatisk Kobling, automatisk virkende Bremsning for saa vidt efterfølgende Signal viser Stop, m. m.

Om førstnævnte Spørgsmaal var Meningerne meget delte, og Sagen drøftedes meget indgaaende.

Diskussionen drejede sig for en Del om Elektrificeringen af Jernbanerne kunde anses for økonomisk fordelagtig eller ej. Her spiller det selvfølgelig en stor Rolle, om det er et kulproducerende Land eller et Land med let Adgang til Udnyttelsen af Vand. Det oplystes, at i England, hvor det var over 25 Aar siden, man begyndte med elektriske Tog, var det ikke paa ret mange Strækninger, man benyttede disse, da det ikke kunde betale sig. I Svejts var man derimod langt fremme med Elektrificeringen af Jernbanerne.

Der var fuldkommen Enighed om, at man paa det kraftigste maatte protestere mod den Tendens ved Elektrificeringens Indførelse at indskrænke Personalet i et saadant Omfang, at Trafiksikkerheden bringes i Fare.

Til dette Spørgsmaal vedtoges en saalydende Resolution:

»Da Jernbanernes Elektrificering under nuværende Driftsforhold i adskillige Henseender medfører Forringelse af Personalets Arbejdsvilkaar samtidig med at Arbejdsintensiteten sættes op, hvorved der stilles forøgede Krav til Arbejdskraften, saaledes at Personalet udsættes for større Farer og Risiko, medens Driftssikkerheden samtidig med Indførelsen af Eenmandsbetjening af elektriske Lokomotiver

formindskes, anser Kongressen det for Personalets Opgave i hvert Land at opretholde den størst mulige Kontrol for at varetage sine Medlemmers Interesser og Rettigheder.

Kongressen opfordrer derfor de tilsluttende Organisationer til at holde I. T. F.s Sekretariat à jour med Elektrificeringens Udvikling og dens Følger i de forskellige Lande, saaledes at Organisationerne gennem international Understøttelse bliver i Stand til at varetage sine Medlemmers Interesser. Kongressen anmoder I. T. F.s Arbejdsbureau om paa sin Dagsorden at optage Spørgsmaalet om Elektrificeringen, og for saa vidt Bureauet finder det paakrævet, at indkalde til Kongres til Behandling af Jernbanespørgsmaal.

I Spørgsmaalet om Indførelse af automatisk Kobling havde I. T. F.s Sekretariat gjort Henstilling, dels til Internationalt Arbejdsbureau, dels til Jernbaneforvaltningens Internationale. Ogsaa om dette Spørgsmaal var der en større Debat, og der vedtoges en Resolution, hvori der dels blev gjort opmærksom paa den store Betydning, Indførelsen af automatisk Kobling har for Personalets personlige Risiko, dels blev fremhævet, at i de Lande, hvor saadan Kobling helt eller delvis var indført, er Personalets personlige Sikkerhed i ikke ringe Grad forøget. Da det tilmed har vist sig, at den tekniske Side af Sagen let kan løses, og der saaledes ingen Hindring er for Indførelse af Systemet, blev I. T. F. opfordret til at sætte Pres paa denne Sag.

I nogle Lande har Myndighederne stillet som Betingelse, at denne Koblingsmetode blev indført.

Resolutionen sluttede med en Henstilling til Nationernes Forbund, som har til Opgave bl. a. at overvaage Beskyttelse af Personale imod Ulykkestilfælde, at søge automatisk Kobling indført i alle Lande.

Derefter drøftede man den automatiske Bremsning, og efter at Formanden for det franske Jernbaneforbund, M. Bedega-

ray, havde demonstreret et dertil konstrueret Apparat, som ved de Prøver, som blev afholdt, virkede fuldkommen sikkert, behandlede Spørgsmaalet meget grundigt.

Selv om det ved en Prøve viste sig at fungere tilfredsstillende, er det dog mere end tvivlsomt, at det kan anvendes her i Danmark. Apparatet var meget fintfølede, og under vore Vejrforhold med Sne o. lign. kan det sikkert ikke virke paalideligt.

Jernbanepersonalets øvrige Arbejdsvilkår o. l. var ogsaa Genstand for lange Diskussioner.

Fra tysk Side blev der i en længere Tale gjort Rede for, hvorledes man i Tyskland forringer Tjenestevilkårene; man var gaaet bort fra 8 Timers Dagen, og krævede nu fra 50 til 54 Timer Tjeneste pr. Uge for saa godt som alt Jernbanearbejde. Dette havde medført en Mængde Afskedigelser. Forholdene er nu saaledes, at man ikke længere kan være tryk ved Rejser paa tyske Baner.

Jernbaneforbundets Repræsentant fra Polen samt flere andre Repræsentanter fra andre Lande udtalte i Tilslutning hertil, at det vilde blive vanskeligt for andre Landes Jernbanemænd at faa Medlemmernes Forhold ordnede paa tilbørlig Maade, idet Arbejdsgiverne henviste til hvor slemt det var i Tyskland. Henstillede, at de tyske Repræsentanter stadig fastholdt Kravet om 8 Timer.

Til dette Spørgsmaal vedtoges ligeledes en Resolution, der paalægger I. T. F.s Sekretariat at gøre alt, hvad der staar i dets Magt, for at faa dette Forhold ændret.

Endvidere behandlede en Række mindre Spørgsmaal som f. Eks. Adgang for Repræsentanter for de forskellige tilsluttende Organisationer til at sætte sig ind i I. T. F.s Arbejdsmetoder m. m. Disse Spørgsmaal henvistes til Sekretariatet for at ordnes paa bedste Maade.

Foruden alle her nævnte Spørgsmaal behandlede Kongressen en Række Sager fra alle andre tilsluttende Organisationer.

Disse behandledes paa samme Maade som Jernbanemændenes ved særlige Møder, hvorefter hele Kongressen i Fællesskab drøftede alle Spørgsmaal, som angik alle de I. T. F. tilsluttede Organisationer.

Generalsekretæren for I. T. F., E. Fimmen, omtalte i Henhold til den trykte Beretning Storstrejken i England.

Beven, England, udtalte, at denne Konflikt var at søge i rent faglige Spørgsmaal og ikke som af mange Blade fremhævet af revolutionær Art.

Fra de ved engelsk Transportvæsen beskæftigede forelaa der Anmodning til I. T. F.s tilsluttede Organisationer om at yde økonomisk Støtte til Hjælp for trængte Kolleger. Anmodningen gik ud paa at yde dem et Laan. I. T. F.s Sekretariat havde derefter forsøgt at udstykke omtalte Laan saaledes, at de forskellige tilsluttende Organisationer i Forhold til deres Medlemstal skulde udrede sin Part deraf. Spørgsmaalet gav Anledning til megen Diskussion, da ingen af Repræsentanterne mente at kunde tiltræde Forslaget. Man enedes derefter om, at Sekretariatet skulde udsende Anmodningen skriftlig til samtlige tilsluttende Organisationer.

Derpaa foretoges de forskellige Valg, hvorefter Præsidenten holdt en afsluttede Tale, i hvilken han takkede Fransk-mændene for udvist Gæstfrihed.

Næste Kongres afholdes i Stockholm 1928.

Søndag den 19. foretoges en Udflugt til Versailles, hvor alle Repræsentanterne var de franske Forbunds Gæster. Turen foretoges pr. Biler, ca. 50 km. I Versailles besaa man et af Napoleons Slotte, der nu foruden at være almindelig Museum er Opbevaringssted for en stor Del af Frankrigs nationale Formue, bl. a. findes her den bekendte Guldkaaret. Selve Museet er ellers navnlig helliget Napoleon og hvad der hørte hans Tid til, særlig Malerier fra de Krige, han førte. Endvidere ser man det Værelse, hvor den tyske Delegation maatte underskrive Freden efter Ver-

denskrigen, det var i samme Værelse og ved samme Bord, som Fransk-mændene underskrev Freden 1871. En særlig Se-værdighed er Parken, som omgiver Slot-tet. Foruden det særlig smukke Blomster-anlæg et mægtigt Springvand, men da det er meget kostbart at sætte dette i Virk-somhed, springer det kun den første Søn-dag i hver Maaned. I Anledning af I. T. F.s Besøg havde Byraadet givet Tilladelse til at sætte hele Anlægget i Gang. Det var et i allerhøjeste Grad imponerende Syn. Der var ca. 100 forskellige Springvand. I en Allé var der det ene Springvand ved Siden af det andet; nogle af dem sprang helt op i 4. Sals Højde. Dette pragtfulde Syn glemmer man aldrig.

Det var en pragtfuld Tur, som man tilbragte i godt kammeratligt Samvær.

Det var en fornøjelig og interessant Afslutning paa denne Rejse, paa hvilken man iøvrigt havde Lejlighed til at høre rig Belæring og Erfaring.

J. Boyesen.

SPAR M. M.

Vi har fra Lokomotivfører V. Andre-
asen, Gb., modtaget en Artikel under
ovenstaaende Overskrift, som vi for den
paagældendes egen Skyld ikke agter at op-
trykke i sin Helhed. Dens første Del er
perfid og tendendios, saa at vi ogsaa af
Hensyn til Bladets Indhold maa udlade
den. Den sidste Del, som vi optrykker,
befæster et Indtryk af Uvidenhed i For-
bindelse med Smaalighed og Smaaskaa-
renhed, dog Hr. Andreasen skriver saa-
ledes:

Jeg synes snart det var paa Tiden at søge
en Ændring i de bestaaende Forhold dels an-
gaaende Hovedbestyrelsens Flothed og dels
Bladets Indhold. — — — — —

Hr. Schmidt render jo ikke med Sludder,
han bare udbetaler, men var det ikke paa Ti-
den, at Hovedkassereren satte sig paa Laaget
af Pengekassen og ved Hjælp af Hovedbesty-
relsen udbetalte lidt mindre til Rejse og Arbej-

der i Forenings-Anliggender m. m. Ser vi lidt paa Regnskabet, opdager man, at det er dyre Repræsentanter, vi har, Hovedbestyrelsen, koster os eller bruger over 30 000 Kr. og Konto- ret over 10 000 Kr. pr. Aar, jeg synes ikke, at Hovedbestyrelsen kan være bekendt at flaa Kassen paa den Maade, for ser man f. Eks. Referatet fra Hovedbestyrelsesmødet d. 18.— 19. August 1926, er det dog kun Smaating, der er arbejdet med, men Udgifterne er lige store.

Hvad vort Blad angaar, ved jeg, at dets Indhold ved flere Delegeretmøder er blevet stærkt kritiseret af flere end mig af de Til- stedeværende for smudsige Artikler om Med- lemmerne m. m., men hvad hjælper det, nu for nylig var Redaktøren ude igen efter et Medlem og søgte paa bedste Maade at smudse ham til, men, Hr. Redaktør, Bægeret er ved at blive fuldt, Giv Agt! i Tide.

Ligeledes var der en Artikel i Bladet for den 5. September 1926, hvor Indsenderen *har- de brugt lidt kraftige Udtryk som Sk.....*, det pynter ikke i et Blad, og det havde vel væ- ret paa sin Plads, om Redaktøren havde ænd- ret Ordet til f. Eks. *Affaldskasser*, Artiklen havde gjort lige meget Gavn, men det passede vel Redaktøren at indbilde Annoncørerne m. fl., at den daglige Tone blandt Lokomotivperso- nalet var saaledes.

V. Andreasen.

Egentlig burde Kommentarer være overflødige, men naar et Medlem har den Dristighed — for ikke at sige Frækhed — at sigte Hovedbestyrelsen for at koste eller bruge af Foreningens Midler 30 000 Kr. om Aaret og Kontoet over 10 000 Kr., saa maa Tidspunktet vist være inde til at spørge til Hr. Andreasens Velbefindende. Vi ved, at han har staaet i Spidsen for nogle Byggeforetagender i København, men har han ikke mere Begreb om Regn- skab, end han ovenfor giver Udtryk for, saa vil der sikkert blive nogle Mennesker, der har Beklagelse Behov.

Imidlertid er det vel et Nummer i Gra- mofonen for de Medlemmer, som er inter- esseret i at sprede Misfornøjelse og Mis- tillid, og som altid en vis Tid forud for et Delegeretmøde, ved at strø om sig med saadanne Sigtelser og kraftige Talemaa- der søger at reklamere sig frem til Valg som Delegeret, og som saa nok skal vide at »skabe andre Tilstande«.

Vi har imidlertid bedt rette Vedkom- mende om i næste Nummer paa populær Maade nærmere redegøre for, hvad Ho- vedbestyrelsen koster og bruger, samt dra- ge nogle sammenlignende Betragtninger med andre Organisationers tilsvarende Forhold. Hvad angaar Bladet og dets Indhold kan A. for os anlægge, hvilken Betragtning og Mening han vil, vi er gan- ske ligeglade, vi kender Hr. A., hans Me- ning om Ledelsen og Undertegnede har æl- tid været foruddannet, ligemeget hvordan Forholdene har artet sig, men naar Hr. Andreasen vil bebrejde os smudsige Ar- tikler om enkelte Medlemmer, saa maa Hr. A. forstaa, at fordi man er blevet Loko- motivfører, er det ikke sikkert, at Men- nesket af den Grund er blevet bedre, det er heller ikke sikkert, at han er blevet dygtigere, lige saa lidt som det er givet, at han er blevet mere kultiveret, og det Medlem paa Gb., som vi karakteriserede, har vi det Indtryk af, at han ikke i den Tid, vi har kendt ham, er gaaet frem i Evner eller Kultur, og det samme har Hr. An- dreasen ved alle mulige Lejligheder gjort sig Umage for at overbevise os om, at han heller ikke er, thi det synes virkelig som om, at den Kultur, han i sine unge Dage har opsuget under sin Skibsfyrbøderpe- riode, stadig sidder ham i Kroppen.

Hr. Andreasen siger, at Bægeret er fuldt. Skaal, Hr. Andreasen, vist er vi blevet fine paa det, men om vi nogensinde skulde blive saa fine, at vi skulde gøre os selv latterlige ved at benytte i Beskrivel- ser af det praktiske Jernbanelivs Indret- ninger som t. Eks., det vi til daglig kalder Skidtkasserne med Betegnelsen *Smudskas- ser* el. lign. er ligegodt mere, end hvad Re- daktøren kan tage. Hr. A. kan for sin Part være ganske rolig for de Indtryk, man udefra har om Tonen blandt Loko- motivmændene. Den Del af Foreningens Virksomhed har vi hidtil kunnet paatage os uden Skade for Lokomotivmændene, og vi skal ogsaa vide fremtidig at tage den Gerning paa os. Men der findes jo i alle Organisationer Mennesker, der lever i den

Misforstaaelse, at Høflighed er ensbetydende med Svaghed, og for at Hr. A. en Gang for alle kan forstaa Meningen, har vi her i vor Kommentar anslaaet en Tone, som efter vor Mening maa være den Tone, som kan bringe Hr. A. til Overvejelse af, hvad man kan tillade sig, og hvad man ikke kan tillade sig.

Red.

EGOISME I RENKULTUR

I sidste Nummer af Dansk Lokomotiv Tidende findes et Indlæg af en Hr. Petersen. Jeg kender ikke Hr. P., men jeg kender enkelte af hans Tilhængere, og paa deres Ansigtsudtryk kan man se, at de ligger under store indre sjælelige Kampe, som muligvis kan sættes i Forbindelse med deres store Misfornøjelse angaaende Tingenes Tilstand indenfor D. L. F. — Jeg havde aldrig tænkt mig, at der fandtes et Menneske saa egoistisk og med saa lav en Tankegang som Hr. P. med Hære. Det er Mennesker, som ikke kan se ud over deres egen Næsetip; men heldigvis er de da kun de faa indenfor D. L. F.

At alt maaske ikke er, som det skal være, kan vi vist alle være enige om, og jeg skal være den første til at gaa med til at forbedre og reformere; men at hænges i den Slags Ting som Hr. P. — der trækker jeg mig tilbage, og det gør heldigvis ethvert sundt tænkende Menneske. — Hr. P. hænger sig i de 6 Fripas, der er taget fra ham og givet til Lokomotivfyrbøderne. Hvor egoistisk! Jeg er selv en af dem, fra hvem de er taget, og Hr. P. maa huske paa, at han er i samme Alder som jeg (45 Aar), og i den Alder er jo de flestes Børn voksne, og som saadan synes jeg nok, at vi ældre kan undvære de 6 Fripas, naar vi derved kan gavne vore yngre Medlemmer, som er i den Alder, hvor de har Børnene, og har mere Brug for dem.

Saa klager Hr. P. over Rangerspørgsmaalet, angaaende Førere paa Rangerma-

skinierne. Ak ja — Sommerfuglen glemmer i Reglen, at den har været Kaalorm. Disse Ord passer godt paa Hr. P. og hans Meningsfæller; blot de selv bliver tilfredsstillet (og det gør de aldrig), saa er det lige meget med alle os andre. Det er Egoisme i Renkultur! — De andre Klager i Bladet skal jeg ikke komme ind paa; dem har vi jo hørt saa tidt; jeg synes blot, at De skulde se at faa betalt de meget omtalte Lockoutpenge; jeg har faaet det Indtryk, at De kun vil nyde — ikke yde.

Maa jeg til Slut give Hr. P. og hans Meningsfæller det Raad: Meld Dem ind i Cornelius Petersens Hær. Han vilde vist blive glad ved at høre, at han har Tilhængere her i København. Lad ham faa Deres Resolutioner med i sine; naar De saa er færdige paa Kristiansborg, kan De jo lægge Vejen om ad Ny Vestergade, men paa nu paa, at De ikke kommer til at gaa slukøret hjem i Stedet for Hr. Lillie.

C. O., Gb.

UHELDSFORSIKRINGS FORENINGEN

Den 11. Oktober fejrede Uheldsforsikringsforeningen for Statsbanernes Personale 25 Aarsdagen for sin Stiftelse. Egentlig havde Foreningen bestaaet ca. 10 Aar forinden, men i 1901 kom man ind under de Former, hvorunder Foreningen virker nu — d. v. s. med Undtagelse af, at man i 1912 selv overtog Forsikringen.

Forud for 1901 havde der som sagt ogsaa været arbejdet med samme Formaal for Øje, uden at der var kommet nogen rigtig Vækst i Foretagendet, og for at fremme denne lod man Jernbaneorganisationerne overtage Ledelsen ved et Repræsentantskab. Som Tiden gik indsaa de Ledende indenfor Uheldsforsikringsforeningen, at det var meningsløst at have Medlemmerne forsikrede i et privat Forsikringselskab, der naturligvis kun gav sig af med Forsikringsvirksomhed for Fortjenestens Skyld. Foreningen havde jo til Opgave gennem den Maade, den ordnede Forsikringerne paa at forsikre for den billigste Præmie og samtidig at være mest mulig kulant. — Selskabet vilde jo for Fortjenestens Skyld helst slippe saa billigt som muligt, hvad der for saa vidt ikke var noget at sige til. — Men Ledelsen havde overvejet og set paa Forholdene og beregnet, om det kun-

de gaa over til at blive selvforsikrede. Det var jo rart at faa fat i de mange Penge, der gik i Selskabets Kasse.

I 1912 tog man det dristige Skridt, der ikke alle Steder blev modtaget med Glæde, men det har vist sig, at selv om det maaske den Gang var uoveligt, var det klogt, thi nu er Foreningens udmærket godt konsolideret, er Ejer af ca. 100 000 Kr., og har i de senere Aar udbetalt Bonus til Medlemmerne ialt ca. 60 000 Kr., d. v. s., at man ikke kan være uheldsforsikret noget andet Sted saa billigt som der.

Det er de Forsikredes egne Tillidsmænd, der afgør Sagerne, og følgelig er det under de gunstigste Vilkaar, dette sker.

Der er særlig Grund til at omtale Foreningens Eksistens nu ved Jubilæet, thi det er et forholdsvis lille Antal af samtlige Jernbanemænd, der er forsikrede gennem Foreningen, ca. 4000, medens Tallet burde være mindst det dobbelte. Vi henleder Opmærksomheden paa, at enhver Jernbanemand kan blive forsikret i sin egen Forening, og at det er klogt af dem, der endnu ikke er Medlemmer, at sørge for at faa dette bragt i Orden, thi ingen ved sig sikker.

Optagelsesblanketter kan faas ved Henvendelse paa Kontoret, Ny Vestergade 7, 3., København B.

25 AARS JUBILÆUM

Den 15. November er det 25 Aar siden det første Nummer af Dansk Lokomotiv Tidende udkom. — Der udsendes i Dagens Anledning en Jubilæums-udgave.

LOMME- OG HAANDBOG FOR LOKOMOTIVMÆND

Der indløber jevnlig Bestillinger paa ovennævnte Bog, som i Aar byder paa mange nye Afsnit. Vi skal i Anledning heraf anmode om, at Bestillingerne snarest tilgaa os, for at Oplagets Størrelse kan blive bestemt og for at undgaa eventuelle Forsinkelser. Vi gør endnu en Gang opmærksom paa, at Bogen, som den kommer til at foreligge, er en ganske fortrinlig og uundværlig Vejleder for enhver Lokomotivmand.

Send Bestilling omgaaende.

ET LILLE SUK

Hist hvor Vejen slaar en Bugt
Ligger der et Hus saa smukt.
Ved Endemaalet Masnedsund
Vi skal ha' et tiltrængt Blund,
Men med Søvn det bli'r kun smaat.
Dertil Stedet ej er godt.
Sommer, Vinter, tidlig, silde
Naboens Grise skriger ilde.

D. S. B. har Huset bygged,
Mester Aadersen det smykket
med Kontakter her og der.
Men ej til Slagteriet her,
Grise skriger Dagen lang.
Fløjten tuder Morgensang
Klokken 6, 7, 8, 9,
Saa er vores Søvn forbi.

I Remisen før vi slumred,
Mens en P-Maskine gungred
Sødt som til en Morgensang.
Ej vi vækket blev en Gang,
Men den Villa, hvor vi bo,
Findes der slet ingen Ro.
Dog hvis Fløjten blot ku' tie,
var vor Villa uden lige.

V. L.

Kugleleje-Tidsskrift.

Det bekendte Kugleleje Firma: Dansk Kugleleje Aktieselskab S. K. F. har i Midten af Oktober Maaned udsendt første Nummer af et Tidsskrift kaldet »Kugleleje-Tidsskrift«. Dette Tidsskrift fremtræder paa en meget smuk Maade i et 24sided Hæfte i graat Omslag. Det er trykt paa glittet Papir, saaledes at de mange forskellige Illustrationer staar tydeligt og skarpt.

Kugle- eller Rullelejer er efterhaanden blevet meget udbredt og anvendes ved alle mulige Lejer og paa Maskiner af alle mulige Konstruktioner, paa Biler og Vogne, og naar Anvendelsen saaledes breder sig, skyldes det disse Lejers fortræffelige Egenskaber. Friktionen bringes ned til et Minimum, hvorved der ofte opnaas, at ellers nødvendig Forøgelse af Maskinkraften undgaas, ja, at man endog kan sætte flere Arbejdsmaskiner ind paa Grund af den Kraftbesparelse, Kugle- eller Rullelejer repræsenterer.

Om dette og meget andet fortælles der i Tidsskriftet, som det er Firmaets Hensigt at udsende hver tredje Maaned.

Der er næppe Tvivl om, at Kugle- og Rullelejer er Fremtidens Lejer, og for alle dem, der har Interesse af at blive bekendt med de Fordele, der flyder heraf, er Kugleleje-Tidsskriftet en udmærket Vejleder, og Kuglelejeselskabet vil uden Tvivl have megen Glæde af dette.

Internationalt Transportarbejderforbund

har udgivet ialt 3 Brochurer omhandlende Løn- og Arbejdsforholdene m. v. i de forskellige Lande.

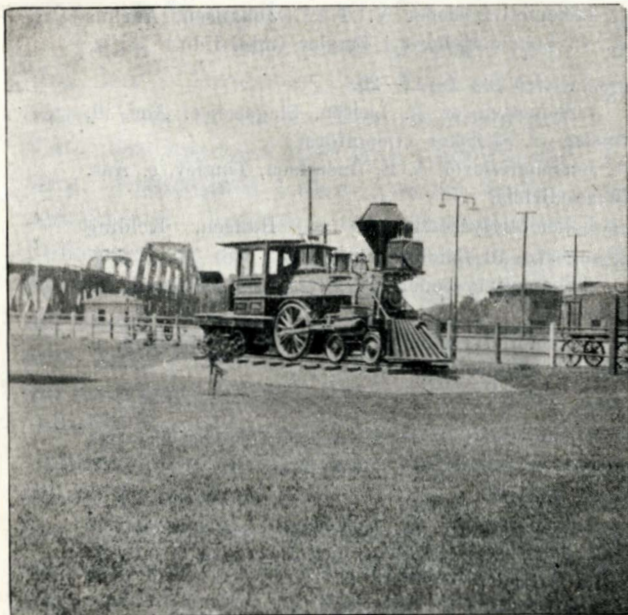
Nr. I omfatter Sverige, Spanien, Holland, Danmark, Storbritannien og Svejs.

Nr. II omfatter Norge, Jugoslavien, Belgien, Østrig, Italien og Kanada.

Nr. III omfatter Rusland, Estland, Tjekoslovakiet og Bulgarien.

Sidstnævnte forefindes bl. a. saavel paa svensk som paa tysk og engelsk, hvorimod de 2 første kun forefindes paa Sprog, hvoraf tysk og engelsk kan formodes at være tilgængeligt for vore Medlemmer. De koster 50 svenske Øre pr. Stk. og er ret interessante, idet der jo derigennem kan læres lidt om, hvorledes vore Kolleger i andre Lande er stillede. For saa vidt nogle af Medlemmerne kunde ønske at købe et eller flere Eksemplarer, er Foreningens Kontor villig til at besørge Bestillingen fra I. T. F. samt udsende Brochurerne. Eventuelle Bestillinger maa være Kontoret i Hænde senest 1. Januar 1927 og indeholde Oplysning om, hvorvidt der ønskes Brochure Nr. I, II eller III samt Angivelse af det ønskede Sprog.

ET MINDESMÆRKE

Fra et pensioneret Medlem har vi modtaget et Billede af det første Lokomotiv, der anvend-

tes paa Syd Pacific Banen. Vi har ladet det reproducere og det ses her. Det er opstillet udenfor en Banegaard i San Francisco, og staar der som et Minde om de første Lokomotiver, Banen har brugt. Det er en ret interessant Anvendelse af det gamle Lokomotiv, og vidner om en smuk Pietet overfor de gamle Sager, som ellers mange Steder gaar i Brokkassen.

Som en Modsætning til Billedet fortæller paagældende Medlem, der har en Søn i San Francisco, at ovennævnte Bane fornylig har faaet 5 nye store Lokomotiver til Oliefyring, og som har kostet 120 000 Dollar Stykket.

SYGEKASSEN

Vi har bragt i Erfaring, at Pladsen som Jernbanelæge i 1 A III Lægedistrikt (Thorvald Jensens Efterfølger), og ligeledes en Plads som Jernbanelæge paa Amager, nyt Lægedistrikt, har været opslaaet ledig, og efter sikkert Forlydende er nedennævnte Læger Ansøgere til Pladserne. Afgørelsen vil antagelig finde Sted i Midten af denne Maaned.

Vesterbrodistriktet:

Læge J. Djørup, Frederiksborggade 33, Læge K. Effersøe, Oehlenschlägersgade 1, Læge Poul Ernst, Vesterbrogade 10, Læge E. Frørup, Nørrebrogade 120, Overlæge i Hæren C. Grunert, H. C. Ørstedssvej 20, Læge Frantz Gulmann, p. t. Børnehosp. paa Fuglebakken, Læge C. Heerup, Helenevej 7, Dr. med. K. A. Heiberg, Frederiksborggade 44, Læge T. F. J. Hennings, Smallegade 1, Læge Chr. Holm, Sønder Boulevard 53, Læge Fritz M. Illum, Ny Carlsbergvej 28, Læge Kai Iversen, Værnedamsvej 2, Læge C. C. Jacobsen, Abel Kathrinesgade 23, Overlæge i Hæren Johs. Jacobsen, Aaboulevard 40, Dr. med. Einar Jarlov, Nørre Alle 41, Læge T. Agnar Jensen, Refsnæsgade 33, Læge Svend Jensen, Gørlov, Læge Rich. G. Johnsen, Frederiksstadsgade 1, Læge Aage E. Kiær, Nørre Farimagsgade 9, Læge Kaj Kjer, Vesterbrogade 54, Læge C. C. Kragssberger, Alhambravej 1, Læge P. Nørsgaard, Læge William Olsen, Flinterønden 4, Læge Ivan Osier, Vesterbrogade 19, Læge Vald. Paulli, Nakskov, Læge Vald. Petersen, Jagtvej 74, Læge Alf. Petri, Nørrebrogade 11, Læge E. V. Rendtorff, Nørrebrogade 10, Jblæge E. Rosenquist, Viborg, (søger ogsaa Amager), Læge J. C. Ræder, Gl. Kongevej 120, Læge H. Smidt-Truelsen, Blaagaardsgade 59, Læge H. Therp, Vesterbrogade 82, Læge O. Thranegaard, Reventlowsgade 30, Læge E. Wansch, Nørre Farimagsgade 41, Læge P. Wedel, Frederiksborggade 5, Læge Ch. Øllgaard, Valdemarsgade 19.

Amagerdistriktet:

Læge Einar Grandjean, Amagerbrogade 17, Læge H. Kristiansson, Amagerbrogade 22, Læge O. Leerbeck, Amagerbrogade 32, Læge H. Lindholm, Ingolfs Allé 2, Læge M. C. Lunding, p. t. Elisabeths Hospital, Læge H. Oehlenschläger, Amagerbrogade 172, Læge William Olsen, Flintenderen 4 (søger ogsaa Vesterbro), Læge Svend Rasmussen, Amagerbrogade 59, Jblæge C. Rosenquist, Viborg (søger ogsaa Vesterbro), Læge Holger Rud, Svinget 8, Læge Einar Sylvest, Thyge Krabbesvej 1, Læge Paul Zachariae, Amagerbrogade 31.

TAK

Hjertelig Tak for udvist Opmærksomhed paa min Jubilæumsdag. *G. Ankerstjerne, Ar.*

For al mod mig vist Opmærksomhed paa min Jubilæumsdag beder jeg Medansatte og Kolleger modtage min hjerteligste Tak.

N. P. Pedersen-(Alstrup).

STATSBANEPERSONALETS BIBLIOTEK:

NYE BØGER

Sj.- Falst.	Jyl.- Fyn	
A1353a	12201	Andersen, Jacob: Fra Bondens Thy til Kongens By.
13722	12204	Curwood: Kazan.
13723	12165	Beskow, E.: Ninas Bekendelse.
13724	12206	Doyle, Conan: Spøgelset med een Haand.
13731	12222	Ruck, Berta: Livets Æventyr.
13732	12207	Frich: Jaques Delmas Forbandelse.
13733	12220	Baronesse Orczy: Pimpernel og Rosemary.
13734	12202	Arlen, M.: Den grønne Hat.
13736	12219	Oppenheim, E. Ph.: Det mystiske Mord.
11268f	9704f	Barfod: Minder fra gamle grundtvigske Hjem.
13741	12286	Sedgwick: Den lille franske Pige.
13743	12252	Thøgersen Grønborg: Troels og Ellen.
13744a-b	12229a-b	Rasmussen, Knud: Fra Grønland til Stillehavet.
13746	12269	Kielgast, E.: Blinkende Stene.
13747	12277	Reumert, E.: De fra Villaen.
13751	12237	Birke, Louise: En af Slægten.
13752	12283	Thyregod: Det grønne Land.
13760	12244	Dahl, Valb.: Arvetanterne.
13762	12260	Hørlyck, Helene: Lærkeungerne samles.
13763	12275	Reerslev: Troels Plov og hans Søn.
13428b	12236	Beskow, E.: Præstens Hustru.
13764	12287	Vollquartz, Ingeb.: Familiens Talent.
13419b	11842b	Martensen-Larsen: Glimt gennem Forhænget.

13779	12250	Fleuron, Svend: Sigurd Torleifssons Heste.
13781	12322	Skands, Laurids: Drømmenes Hus.
12906c	12213	Andersen Nexø: Muldskud 3. Samling.
13787	3366xx	Memoirer og Breve: Fra Fredensborg til Athen.
13769	12331	Lidmann: Huset med de gamle Frøkner.
13418c	12333	Reymont: Vaaren.
13793	12335	Poulsen Frederik: Vi vandrer.
13794	12024	Bjergby, Nicoline: Karen Kongsbakke.

RETTELSE TIL ADRESSEFORTEGNELSEN

Lokomotivførererkredsen:

Masned Sund: Afdelingsformandens Adresse rettes til: Adr. Bankrevisor Jensen, Kjøbenhavnsvej, Vordingborg.

Perso nalia

Udnævnelse fra 1—11—26:

Lokomotivfyrbøder L. J. Berg, Horsens (Rangf.), til Lokomotivfører i Thisted (min. Udn.)

Lokomotivfyrbøder V. T. A. Johansen, Aarhus H., til Lokomotivfører i Tinglev (min. Udn.)

Forflyttelse fra 1—11—26:

Lokomotivfører N. Lassen, Slagelse, e. Ans. ill. Opslag til Skelskør (Depotforst.)

Lokomotivfører A. E. Gustafsen, Tinglev, e. Ans. til Fredericia.

Lokomotivfyrbøder V. A. Hansen, Kolding (Rangerf.), til Sønderborg.

Lokomotivfyrbøder P. S. Jepsen, Thisted, til Holstebro.

Lokomotivfyrbøder H. P. Hansen, Vamdrup, e. Ans. til Sønderborg.

Afsked:

Lokomotivfører J. J. Jensen, Fredericia, paa Grund af Svagelighed med Pens. fra 31—10—26 (min. Afsk.)

Lokomotivfører H. Sibbernsen, Aarhus H., e. Ans. paa Grund af Alder med Pens. fra 31—1—27 (min. Afsk.)

Navneskifte:

Lokomotivfyrbøder M. A. J. J. H. Hansen, Tønder, hedder fra 5—10—26 Max Alexander Jens Johansen Herman Ronak.